

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „VITAMELTS” – zgłoszenie nr 11 403 581

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 września 2015 r. w sprawie R 2649/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień w całości, a w konsekwencji oddalenie wniosku 8627 C o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie OHIM oraz Pharmavite LLC kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie przez Izbę Odwoławczą art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009. Izba Odwoławcza popełniła błąd poprzez stwierdzenie, że zgłaszając do rejestracji sporny znak towarowy, strona skarżąca działała w złej wierze;
- Decyzja Izby Odwoławczej została wydana z naruszeniem zasadniczego wymogu proceduralnego, polegającym na pozbawieniu strony skarżącej możliwości ustosunkowania się do dowodów zawartych we wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2015 r. – Drugsrus/EMA

(Sprawa T-717/15)

(2016/C 038/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Drugsrus Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Howe i S. Ford, Barristers, oraz R. Sanghvi, Solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w wiadomości elektronicznej EMA z dnia 8 października 2015 r., zgodnie z którą Drugsrus nie ma prawa umieścić znaku towarowego Eklira Genuair na produkcie przywożonym jako Bretaris Genuair; oraz
- nakazanie EMA pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Strona skarżąca twierdzi, że EMA naruszyła prawo stwierdzając, że skarżąca nie ma prawa zmienić znaku towarowego produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu zgodnie z procedurą zcentralizowaną. Podnosi, że na mocy postanowień TFUE dotyczących swobodnego przepływu towarów importer równoległy może przepakować lub zmienić znak towarowy produktu w odniesieniu do dystrybucji równoległej pod warunkiem, że takie przepakowanie lub taka zmiana znaku towarowego są obiektywnie konieczne do tego, by przywożony produkt mógł uzyskać rzeczywisty dostęp do rynku państwa członkowskiego przywozu.

Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2015 r. – Necci/Komisja

(Sprawa T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Język postępowania: francuski

Prezes izby ds. odwołań zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.
